

[Christmas Møller.]

syn til, hvad Sagkundskaben siger, og at det ogsaa er betydningsfuldt at vide, hvilke sagkyndige der vil gaa ind for det Forslag, som den højtærede Forsvarsminister har fremlagt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overensstemmelse mellem Lovene og Finansloven kan den højtærede Forsvarsminister vel have Lov til at sige, at vi er optraadt paa Linie med Venstre angaaende Bevilgingerne, men han kan ikke være uvidende om, at det skete efter en Forhandling, hvor vi for vort Vedkommende havde krævet, at man skulde gaa videre, end man gik. Men fordi man ikke gennem nogle Aar har bragt den Overensstemmelse til Veje, som ud fra et sagligt og ogsaa ud fra et forfatningsmæssigt Synspunkt skal være tilstede, derfor bliver det ikke rigtigt at fortsætte dermed, og i det Øjeblik — det Spørgsmaal vil jeg dog gerne have Lov til at stille, saa kan det blive besvaret under Forsvarsdebatten — i det Øjeblik man nu ikke kan naa til en Ordning, og det ærede Medlem Hr. Stauning har jo sagt, at han ikke havde megen Lyst til en Forhandling, mener saa den højtærede Forsvarsminister virkelig, at man kan fortsætte paa den Maade Aar efter Aar, at lade Finansloven vedtage, skønt den paa et vigtigt Omraade ikke er Udtryk for gældende Lov?

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at de Betragtninger, jeg har gjort gældende angaaende Forfatningsspørgsmaalet baade i Dag, og sidst jeg havde Ordet, aldeles ikke er i Uoverensstemmelse med de Betragtninger, jeg gjorde gældende under Forhandlingerne om Valgloven.

Med Hensyn til det ærede Medlems Opfattelse af, at der, hvis man kunde stole paa Indholdet af de Taler, der blev holdt, i Virkeligheden skulde være Regeringskrise, vil jeg sige, at vi lever jo under en mindretalsparlamentarisk Regering, hvor der ikke er Aftaler hverken af den ene eller den anden Art imellem de to Partier, saaledes som der har været det tidligere, og saaledes som der ogsaa — hvor stærkt skal jeg ikke her komme ind paa — var det under Ministeriet Stauning. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om, at Forsvarslovene skal finde Udtryk paa den gældende Finanslov, skal jeg kun sige dette, at jeg synes ikke, mine Ord savnede Tydelighed.

Til det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde i Gaar, da han havde Ordet, idet han var utilfreds med den Maade, Finanslovdebatten var delt paa, at det mere var af Høflighed,

han tog Ordet. Jeg maa maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem, at hvis det var Grunden, synes jeg egentlig hellere, han skulde have ladet være. Men ogsaa for hans Vedkommende kan jeg sige det samme angaaende Spørgsmaalet om en Krise, vi skulde være inde i, som jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg skal endvidere sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at han kan aldeles ikke, saaledes som han gjorde det, parallelisere en Enighed mellem Konservative og Venstre om Forsvarsspørgsmaalet med Venstres Enighed til venstre Side. Der er netop en meget vidtgaende Forskel; der er et Brud i det ene, som ikke er i det andet. Og endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at naar han sagde, at det konservative Parti jo har vist, at vi ikke havde Mod til at forhandle med Socialdemokratiet, og, tilføjede det ærede Medlem, med det Socialdemokrati, som viste ærlig Villie til at føre en Erhvervspolitik, saa tror jeg, jeg dér kun behøver at minde det ærede Medlem og det høje Ting om, hvor det ærede Medlems og Socialdemokratiets eneste Interesse var den Dag, da vi ved tredje Behandling forhandlede om og skulde afstemme om det konservative Erhvervsforslag. Jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem, at jeg havde Indtrykket af, at det var noget ganske andet end Erhvervsinteresser, det ærede Medlem den Dag mente, han var sat til at varetage.

Dahlgaard: Man tør vel nok sige nu, efter de sidste Dages Begivenheder, at Skuespillet er forløbet programmæssigt. Skuespillet begyndte med, at de to ærede Herrer, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og den højtærede Statsminister optraadte i Helterollen, men jeg tror, man tør sige, at efter disse Dages Forløb har det efterhaanden været lidt vanskeligt for dem at bevare Spændingen hos Tilskuerne. Den højtærede Statsminister behandlede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Dag, om jeg saa maa sige, fraoven nedad; man fik jo det Indtryk af den højtærede Statsministers Udtalelse, at det ærede Medlem havde været lidt uartig, i Virkeligheden havde ladet sit oprørske Sind løbe af med sig, men Ministeren var den ædelmodige Mand, som ikke vilde lade nogen Afstraffelse foretage, i hvert Tilfælde ikke i Øjeblikket. Han tog ogsaa Udtalelsenovre fra Vejle med — skal vi sige — Overbærenhed. Nu vil jeg sige, at overfor hele dette Skuespil synes jeg alligevel, man faar Sympati for det ærede Medlem Hr. Christ-